

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/634/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206985
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213206985.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Praha 3, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: J. X., bytom F. na B. XXX, o zaplatenie 410 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 20. 01. 2014 č.k. 10C/404/2013-27, takto

rozhodol:

Odvolačí súd odvolanie navrhovateľa o d m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie, v ktorom sa navrhovateľ voči odporcovi domáha zaplatenia zmenkovej sumy 410 eur, zmenkového úroku, úroku zo zmenkovej sumy a zmenkovej odmeny tak, ako ich navrhovateľ v návrhu vyčíslil, a to až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke položenej Krajským súdom v Prešove vo veci sp.zn. 6Co/156/2013.

Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP poukazujúc na to, že v danej veci je vedené konanie o zaplatenie sumy 410 eur, pričom z rozhodovacej činnosti je mu známe, že Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp.zn. 6Co/156/2013 dňa 16. 10. 2013 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ S ohľadom na túto skutočnosť dospel k záveru o dôvodnosti aplikácie ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP v danej veci.

Toto rozhodnutie včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Predovšetkým zdôraznil, že uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné po tom, čo bolo proti nemu podané odvolanie a teda krajským súdom formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie. Tým nebol daný dôvod na prerušenie konania. Navyiac mal za to, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná, nakoľko právny poriadok či už vnútroštátny alebo medzinárodný, ktorý je potrebné vo veci aplikovať, je pre rozhodnutie vo veci jednoznačný a nie je takto potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05. 09. 2013 sp.zn. 10C/79/2013,

z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať a následne citoval jednotlivé state z odôvodnenia tohto rozhodnutia. Taktiež vyslovil nesúhlasné stanovisko k prerušeniu konania Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013 dôvodiac, že prejudiciálna otázka predložená Súdnemu dvoru je hypotetická, vykonštruovaná a krajský súd svojim postupom a použitím nesprávneho procesného právneho základu Súdny dvor zavádza, nerešpektuje prednosť Nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a nerešpektuje platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej. V tomto smere svoje závery podporil i ďalšími právnymi úvahami a tiež uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci v poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Záverom zdôraznil, že Ženevská zmenková konvencia a Ženevský jednotný zmenkový zákon prenesený do zák. č. 191/1950 Zb., účinného na území Slovenskej republiky, majú prednosť pred právom Európskej únie podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ a nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava, obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou, s úpravou sekundárneho práva EÚ. Medzinárodná právna úprava má totiž vždy prednosť pred sekundárnym právom, a preto ignorovanie platnej právnej úpravy zmenkového práva bude predstavovať porušenie medzinárodných záväzkov, ktoré sa Slovenská republika zaviazala dodržiavať. Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Skôr, než odvolací súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska jeho vecnej správnosti a správnosti konania, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) posudzoval prípustnosť odvolania v intenciách § 218 ods. 1 OSP.

Podľa § 218 ods. 1 písm. e/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 111 ods. 2 OSP, ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie, alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojim návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28. 03. 2013, domáha voči odporcovi zaplataenia zmenkovej sumy vo výške 410 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zo súm, špecifikovaných v návrhu, ako i náhrady trov konania podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Pred Súdnym dvorom EÚ pod č. C-558/13 v čase rozhodovania súdu prvého stupňa prebiehalo konanie o prejudiciálnej otázke predloženej Krajským súdom v Prešove vo veci sp.zn. 6Co/156/2013 a to, „či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“. Súd prvého stupňa poukazujúc na uvedené prebiehajúce konanie pred Súdnym dvorom EÚ konanie prerušil. Uznesením predsedu Súdneho dvora EÚ č. 966714 vo veci C-558/13 zo dňa 4. júna 2014 bolo rozhodnuté, že sa vec C-558/13 vymazáva z registra súdneho dvora v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie prejudiciálneho konania Krajským súdom v Prešove.

Za zhora popísanej procesnej situácie odvolací súd, pre ktorý je v zmysle § 211 ods. 1 v spojení s § 154 ods. 1 OSP rozhodujúci stav v čase jeho rozhodovania, dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie súdu prvého stupňa zaniklo inak. Jeho zánik nastal po tom, čo konanie pred Súdnym dvorom EÚ pod C-558/13 o prejudiciálnej otázke predloženej Krajským súdom v Prešove bolo skončené, pričom v danej veci prerušenie konania napadnutým uznesením bolo obmedzené práve lehotou, viažucou sa len na

skončenie konania na Súdnom dvore EÚ pod C-558/13. Tým napadnuté rozhodnutie stratilo účinnosť, keď odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené. Odvolanie navrhovateľa po jeho podaní sa tak stalo bezpredmetné, pretože i bez návrhu je súd prvého stupňa v zmysle § 111 ods. 2 OSP povinný v konaní pokračovať. Odvolací súd preto postupujúc v intenciách § 218 ods. 1 písm. e/ OSP odvolanie navrhovateľa odmietol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.